Aplec Scout, escoltisme adult de Mallorca

noves

el butlletí

núm. 300
juny 2020

Carrer Seminari, 4 · 07001 Palma (Illes Balears) · junta@aplecscout.org · www.aplecscout.org ·

«La nova normalitat (tertúlia)»

«Tres-cents, 300»

«El lleure educatiu es posa la mascareta per salvar l'estiu»

Qui som

JUNTA DIRECTIVA DE L'APLEC:

Santi Hernaiz Alfosea	President
Eduard Mas Bataller	Vicepresident
Iolanda Trilla Belmonte	Secretaria
Pere Joan Serna Soler	Tresorer
Neus Pujol Maura	Vocal
Maria Gacias Gilet	Vocal
Àngel Zaragoza Bennassar	Vocal
Mateu Barceló Pastor	Vocal
Faust Frau Camacho	Vocal
Carme Vidal Jaume	Vocal

ACTIVITATS QUE REALITZA L'ASSOCIACIÓ:

- Sopar Tertúlia (mensual)
- Activitat: excursions i visites culturals (mensual)
- Reunió de Junta (mensual)
- Edició de Noves, la revista (anual)
- Edició de Noves, el butlletí (mensual, excepte juliol i agost)
- Assemblea General Ordinària (anual)
- Dia del Pensament (anual)
- Celebració de la Pasqua (anual)
- Sant Jordi, patró dels escoltes (anual)
- Festa de l'estiu (anual)
- Sopar d'arengades, festa de Nadal (anual)
- Trobada d'Escoltes Adults de Catalunya, València i Mallorca (biennal)

Edita:

A. E. M. Aplec Scout
c/. Seminari, 4 - 07001 Palma
noves@aplecscout.org

Redacció:
Eduard Mas
Faust Frau
Pere Joan Serna
Mateu Barceló
Àngel Zaragoza
Santi Hernaiz

Fotografia:
Àngel Zaragoza

Administració
Pere Joan Serna

Correcció ortogràfica:
Iolanda Trilla

Relacions públiques:
Maria Gacias
Neus Pujol
Carme Vidal

Distribució:
Mateu Barceló

Pàgina web:
Tomeu Alorda

Disseny gràfic,
maquetació i direcció:
Santi Hernaiz

Participació:

Podeu enviar els vostres articles d'opinió, imatges comentades, inquietuts, etc. a la següent adreça de correu-e:

noves@aplecscout.org

Pàgina web:

www.aplecscout.org

Els articles signats expressen l'opinió de llurs autors i no necessàriament la de l'associació.

Editorial

«Tres-cents»

El 10 de desembre del 1987 se celebrava l'Assemblea constitutiva de la nostra associació als locals parroquials de Sant Josep Obrer i dos anys més tard sortia publicat al BOCAIB (núm. 114) l'aprovació dels seus estatuts i la seva inscripció en el Registre Provincial d'associacions.

L'associació havia adquirit caràcter oficial i ja funcionava amb dinamisme i plena activitat. Seguíem fent excursions i visites culturals però teníem la necessitat d'ampliar horitzons i d'aportar el nostre granet de sorra a aquella societat de canvis incessants que anava superant la transició de dictadura a democràcia i l'alternança política s'havia consolidat, fins i tot superant un intent de cop d'estat. Ens volíem enganxar al tren del trepidant final de segle que, sobretot en la darrera dècada, influiria notablement en la història posterior que situaria al nostre país dins la realitat europea i en el panorama internacional de canvis vertiginosos després de la caiguda del comunisme en la Unió Soviètica i la ruptura dels blocs antagònics est i oest. Tots nosaltres vàrem viure intensament els sorprenents esdeveniments que s'anaven succeint amb inusitada velocitat i que varen forçar l'ampliació de la Comunitat Econòmica Europea.

Però tornant a la petita escala de la nostra associació, induïts per aquest esperit de canvi començàrem a ampliar les nostres activitats, taules rodones (1989), sopars-tertúlia (1990), camp Sant Jordi (1991), cinema Fòrum, concurs de fotografia, celebració del Nadal amb el sopar d'arengades (1991), trobades periòdiques amb els escoltes adults de l'àmbit de parla catalana (1996), celebracions internacionals com el Dia mundial del Pensament (1997), etc., etc.

Davant aquest augment continu d'activitats, va sorgir la necessitat de crear un mitjà de difusió per tenir informats els nostres socis i sòcies i, per extensió, a totes aquelles persones simpatitzants amb la nostra associació. Així va sorgir, ja començat el 1990, la primera edició d'un fulletó anomenat "NOVES", amb el desig que es convertís en Revista anual de la nostra associació, i el Butlletí Noves amb periodicitat mensual (excepte el juliol i l'agost) i difusió digital (en paper i reduït per aquells socis que no poden accedir a través de les xarxes socials) aconseguint aquest any inicial publicar els primers cinc butlletins, redactats íntegrament en llengua catalana.

Des d'aleshores, hem estat capaços de fer-ho ininterrompudament fins a arribar al número 300. Trenta anys de notícies i entreteniment que han anat evolucionant al llarg del seu recorregut fins a aconseguir el format actual, tot gràcies a un equip humà que s'ha anat consolidant en els darrers anys amb entrega i entusiasme i que s'ha reinventat contínuament per tal d'aconseguir un mitjà de comunicació digne i atractiu. Actualment hi treballam deu persones que ens repartim les tasques de redacció, fotografia, administració, correcció ortogràfica, relacions públiques, distribució, disseny gràfic, maquetació i direcció, i que volem seguir endavant sense posar-nos cap límit de temps ni d'objectius, primer perquè gaudim de fer-ho i, sobretot, per agrair-vos la vostra resposta i acollida que sempre ens donau.

Gràcies!

«La nova normalitat»

Santi Hernaiz - Palma.

Després de la positiva experiència de la primera tertúlia per WhatsApp, ens ha semblat oportú donar continuïtat a aquesta vivència forçada per les circumstàncies.

Igual que en l'edició precedent i després d'una petita introducció per part de n'Eduard Mas, se succeïren les intervencions dels tertulians referents a «La nova normalitat».

Eduard Mas.- Diuen que en acabar l'estat d'alarma entrarem en una "nova normalitat", com ho hem d'entendre? Segons el DCVB "nova" és una notícia i "normalitat" és una qualitat de normal (que no se separa del seu estat natural) llavors entenc que entrarem a una "notícia natural" Aquests dies de confinament a casa, d'elevat consum d'internet, cerques, pel·lícules, sèries i receptes de cuina, hem netejat, cuinat, reparat, pintat i fet un poc d'exercici físic, també ens hem posat al dia en compres en línia i serveis a domicili. Hem après a utilitzar més les noves tecnologies i les relacions digitals de teletreball i videoconferències, tanta sort d'això per a seguir parlant i poder veure la família, una nova experiència positiva, encara que, una vegada alliberats de l'estat d'alarma, amb ganes de sortir de casa, passejar i prendre qualque cosa al cafè, la immediata reflexió sobre el que ha passat i el temor a les aglomeracions potser frenen un poc la il·lusió. Dins la "notícia natural" haurem de tenir més cura de la salut, intentar augmentar l'estalvi i la previsió, farem més compres en línia i consumirem més producte local, fomentarem més reunions familiars i socials, viatjarem menys i els que puguem fer seran més a prop i a llocs segurs.

Ara fa falta saber com seran els actes culturals oberts al públic, musicals, cinema, teatre, esports, etc. El virus sembla que ha arribat per a quedar-se entre nosaltres, haurem d'aprendre a conviure amb ell i protegir-nos, sobretot nosaltres dins el nostre sector de risc. Ja s'han donat a la història altres casos de pandèmies devastadores i, la humanitat, amb gran cost de vides se n'ha sortit, confiem amb la ciència i en la reacció social davant les emergències col·lectives. No és qüestió de races, orientació sexual, classe social, tendència política ni de banderes, deixem l'individualisme, actuem amb seny, som animals socials!

Neus Pujol.- Hem passat uns mesos de la nostra vida que mai no ens ho hauríem pensat, però ara tenim un "repte", canviar una mica els nostres hàbits i forma de fer les coses. Una de les iniciatives que hem de posar en marxa és potenciar la conservació de la natura i també consumir més els productes que tenim més a prop. Ens hem adonat que hem de parlar més sovint amb els amics, especialment els que fa temps que no veim. Utilitzem les noves tecnologies que hem après a fer servir, això ens ajudarà a exercitar ses nostres neurones i a estar més actius.

Pere Joan Serna.- La nova normalitat, com serà? Haurem après alguna cosa i serà més humana i solidària que abans? O bé serà el reflex de l'espectacle que ens ofereixen els polítics? Jo voldria creure que dins aquest estat d'alarma haurem pres consciència en positiu de les conseqüències d'aquesta pandèmia, però em preocupa veure moltes actituds que transmeten una falsa normalitat, com si no hagués passat res i el que ha passat és molt gros, molta gent pensa "això és cosa de vells" i a noltros no ens afecta, pens que aquesta forma de pensar és un gran perill.

Teresa Garcia.- Ha sigut gros i pels que ho han patit directament encara més, però això de la nova normalitat no ho acab d'entendre, perquè a partir d'ara serà diferent, esper, perquè si no és diferent és que no hem entès res. Però està per veure com ens comportam tots i com ens anirà en aquest futur immediat.

Àngel Zaragoza.- A mi el que li fa por d'aquesta nova etapa, és perdre l'espontaneïtat, que allò que fèiem amb total naturalitat, ara es converteixi a buscar

respostes: com el puc fer?, amb qui i a quina hora ho podem fer? Passar a haver d'escriure en l'agenda amb llapis per a poder després esborrar-ho.
I que la realitat ens dugui a pensar que no podem fer plans, que esperam que la vacuna que desitjam, aparegui aviat i ens resolgui el futur més proper.

Carme Vidal.- Haurà servit l'experiència viscuda per ser més cívics i solidaris? Per respectar més el planeta i la humanitat que l'habita? Ho podem debatre entre tots a veure si podem trobar una mica de llum en el futur que ens espera.

Xim Fuster.- Crec que ens hem hagut de replantejar moltes coses, i ses nostres circumstàncies que tenim, qui més qui menys les intenta resoldre d'una manera o d'un altre, hem de tenir l'esperança que trobin una solució, l'esperança és el darrer que hem de perdre, cert és que la gent jove n'és poc conscient del perill, pensen que sols és un problema de les persones majors, jo no sé si han arribat a ser conscients. Esperem que les coses vàgin per bon camí, segur que sí.

Ventura Vaquer.- Jo també pens, com heu dit, que ha estat gros, per a nosaltres ho ha estat, no personalment, però sí per amics molt propers. Ahir, per primera vegada vaig abraçar la filla que tenim aquí, el gendre i els nets, amb mascareta posada però ja no podia pus! Quant a la nova normalitat haurem de canviar coses i esperem que tothom se'n recordi, perquè és vera que hi ha molta gent, joves i no tan joves, que sembla que la cosa no va per ells.

Faust Frau.- Tal vegada avui veig el tassó mig buit, però la nova normalitat, i estic d'acord amb na Tere, no sé què punyetes vol dir. Les coses en positiu que dius Pere, quines coses en positiu? Sí, hi ha hagut una part de la societat que ha ajudat l'altra part... però si ho mires és insignificant. N'Eduard diu que estalviarem més, serem més conscients... jo que voleu que us digui, jo pens que en el fons, d'aquí a un temps, quan això s'hagi superat, tot continuarà igual, el capitalisme que és el que ara força perquè tot es normalitzi, perquè no podem estar tancats, i ho entenc, efectivament no podem estar tancats perquè seria el final de l'estat, però jo crec que tot seguirà igual, el capitalisme tots sabem com és i el seu final, és una espiral que quan arriba a dalt s'autodestrueix. Per tant que una minoria ens haurà fet pensar i potser ens farà canviar, a ser més conscients, comprar productes locals, etc., etc., ja us dic, avui veig el tassó mig buit.

Mateu Barceló.- És evident que la situació viscuda els darrers mesos, ens ha fet pensar i trobar-nos cara a cara amb nosaltres mateixos d'una manera especial, els sentiments, les alegries, les angoixes, les relacions socials, familiars i d'amistat amb majúscules, i un llarg etc. però per a mi el més complicat ha estat expressar-ho i compartir-ho, tant de paraula com per escrit. Per això, he recuperat un joc de paraules que resumeix molt bé el que pens, crec i sent. M'agradaria que l'escoltéssiu amb atenció, perquè amb poques paraules es poden dir moltes coses: DESPRÉS DE TOT, TOT ERA RES, TOT I QUE UN DIA HO VA SER TOT, DESPRÉS DE RES, DESPRÉS DE TOT, VA SER QUE TOT, TOT VA SER... RES. La meva conclusió és que podem prescindir de moltes coses perquè, tanmateix, l'únic que pot fer la vida més agradable (no la felicitat, que són moments) és la salut i l'amistat que no podem comprar-les i l'alimentació que ens ha esclavitzat amb les seves normes, tant per una part com per l'altre. Moltes vegades, fem activitats que no duen enlloc, lectures i actes culturals que són fruit d'un "màrqueting" perfectament dissenyat pel consum, festes i bauxes amb molta gent és la millor manera de xerrar per xerrar, viatges per veure molt i viure poc, compromisos, etc. Sovint quan tornam a casa, ens demanam si hem tret qualque cosa interessant o simplement hem fet passar el temps, hem practicat el "postureo" o simplement, "per haver-ho fet". Hem d'aprendre a dir que no més sovint i també ser més sincers, començant per nosaltres mateixos. He experimentat que l'home i la dona som animals de costums que podem canviar la manera de viure si ens ho proposam o canvien les circumstàncies. En poc temps la vida ha canviat per a tots, el que es romp, es pot aferrar, el que s'acaba es pot reprendre, però les dues coses són simulacres. Esper que reflexioneu amb el que dic, segur que hi haurà

discrepàncies però... també ni ha al congrés dels diputats i diputades. Això sí que és una bona "putada".

Iolanda Trilla.- Quina incertesa més gran! Jo voldria ser optimista i pensar que tot serà com abans, però em costa molt creure-ho, crec que hi haurà un abans i un després, pens molt amb totes aquestes famílies que han perdut algun ser estimat, això no ho oblidaran mai. Pens amb aquest temor al virus, que no s'ha acabat i que ja no podrem abaixar la guàrdia, que tornarà i amb força, tenc una petita esperança que quan puguin treure vacuna i tractament efectiu, puguem realment respirar tranquils, però quan serà això?

Pere Joan Serna.- Si hem de seguir i hem de pensar amb l'exemple que estan donant els nostres polítics en el Congrés dels Diputats, estam ben fotuts, això sí que ho haurien d'arreglar aquesta gent, perquè si la nova normalitat ha de ser un reflex de l'espectacle que ens ofereix la classe política... doncs no necessitam aquesta nova normalitat i els que haurien de donar llum són els que més donen fum. Quant a les actituds particulars, jo cec que si, que cadascú hem après alguna cosa, malgrat que sols sigui canviar alguns hàbits i si cada un de nosaltres comença per ell mateix... doncs ja ha donat alguna passa. Pel que fa als productes locals, no volem consumir coses que no deixen cap benefici a ca nostra. Referent als viatges que deia n'Eduard, perquè no viatjam pel nostre entorn, a mi ja no em fa ganes fer-ho d'altra manera, m'estim més recórrer llocs de per aquí.

Neus Pujol.- Crec que el que ens ha anat molt bé és aprendre les noves tecnologies de comunicació, perquè això ens ha activat les neurones perquè tenim un poc de dificultat a vegades, però a poc a poc no ens queda més remei que mirar endavant i de tot el que ara no hem pogut fer, fer-ho millor i ben fet.

Ventura Vaquer.- Pens que sí, per un costat estic com en Faust, ja que no estic excessivament optimista, pens que sembla que d'aquí a un temps pensarem que no ha passat res, però en l'àmbit particular molta de gent, una altra no, haurem reflexionat, haurem fet i haurem après, haurem après fins i tot dins nosaltres mateixos en la nostra convivència a aturar-nos, aturar-nos a pensar... tots fèiem mil coses, anàvem i veníem a tota hora, només el que hem estalviat en benzina ens fa adornar que tal vegada no era necessari fer tantes de coses i tantes anades i vengudes i d'això i moltes altres coses, aturar-nos a fer un cafè o no fer res, a vegades és important no fer res, estar amb un mateix. També crec que és més important trobar una cura que una vacuna, perquè fins que passa un temps no detectes els efectes secundaris.

Maria Gacies.- Aquesta frase tan sentida "la nova normalitat", pot ser que passi com si res, o al contrari serveixi per pensar un poc, jo esper que el que ha passat ens dugui a valorar més les coses, ara com ara, ja es nota un poc de canvi: més solidaritat amb les persones més febles, la gent pel carrer i fins i tot els veïnats que abans ni els coneixies, et saluden, hi ha menys contaminació. Tot això i més, ens ha de servir per reflexionar, ara, que passi, ja és una altra cosa, però ho hauríem de fer, pel bé nostre i pel dels nostres fills i néts.

Roberto Aguiló.- Jo crec que pot ser que aquesta nova normalitat que xerrau, ta volta es notarà quan als nostres néts els hi hagin passat sis o set anys per damunt. Després, tal volta, no tindran una visió exacta, per crec que algunes coses canviaran, crec que el que ha passat ha estat aquest abús de la natura a tots els nivells i crec que la cosa es compondrà, que aquestes vivències hauran servit per a qualque cosa.

Àngel Zaragoza.- En l'àmbit Escolta, una cosa que em preocupa és pensar que aquelles activitats en grup, jocs, dinàmiques, acampades... es quedin en un record d'alguna cosa que ja no es pot fer, perquè això seria la mort d'una educació de temps lliure i perdre els valors que vàrem aprendre d'una manera grupal, jugant tots junts, cohabitant, estant nins i nines junts i aquelles abraçades conjuntes que podíem fer.

Faust Frau.- Ja que ha sortit el tema del parlament, si quan tot això acabi encara hi ha els mateixos galls de brega, no només en el nostre estat, sinó en les principals

potències del món, poca esperança podem tenir.

Eduard Mas.- Personalment crec que sí que haurem de canviar algunes coses, com comprar els productes locals, durant aquests mesos ens hem adonat què nosaltres tenim una visió una poqueta camuflada d'aquest tema, sempre trobàvem els productes al supermercat, però ara ens hem adonat que els productors d'aquí quan, no poden subministrar als establiments turístics, hotels, restaurants, etc., ho passen molt malament, per aquest motiu les institucions haurien de fer campanya per crear una consciència de poble i promocionar aquest consum de producte d'aquí, malgrat que l'agricultura de Mallorca és quasi testimonial i la major part dels productes vénen de fora, el consum de producte autòcton ens ha descobert que podem menjar fruita i verdura de temporada, amb més sabor i qualitat, que el podem anar a comprar nosaltres o ens ho poden dur a ca nostra afavorint els agricultors de ca nostra.

Pere Joan Serna.- Faust, efectivament veig que tens el tassó no mig buit, jo crec que ja està mostrant el cul, mira a nosaltres ens queden dos tele diaris, per aquest motiu possiblement nosaltres no vegem un canvi molt gros ni això, però el que diu en Roberto té raó, hem de pensar en la pròxima generació que són els que importen, nosaltres ja hem fet el brou i ja no estam per a segon què. Però si això serveix perquè les futures generacions, els nostres néts, vegin que han de canviar el rumb, perquè els nostres fills ja estan un poc empesos, però els nostres néts jo crec que sí que aprendran aquesta lliçó i procuraran canviar aquest rumb i que aquesta experiència els hi servirà per millorar.

Andreu Mayol.- El que nosaltres diem és que no creiem que, després de sortir d'aquest confinament, quan s'hagi acabat tot aquest trull que hi ha ara, el món no canviarà gaire, seguirem més o menys igual. Alguns potser canvien alguna cosa, serem més comprensius... però la veritat, no tenim moltes esperances que hi hagi grans canvis. Per exemple avui hem circulat per ciutat i ja hi havia el mateix volum de vehicles que abans de la pandèmia i predominava el mateix egoisme de sempre sense respectar-se els uns en els altres. Quan això acabi, tornarem a ses mateixes i ningú se'n recordarà del que ha passat.

Santi Hernaiz.- Segons el pensament general sembla que no canviaran gaires coses, però jo crec que ja han canviat moltes i canviaran algunes més. Si fem un repàs a la història recent, la del segle passat sense anar més enfora, ens adonam que no ha estat la primera vegada que hem patit una pandèmia d'aquestes característiques, de vegades pareix que sigui alguna cosa extraordinària, única, però no és així. Fent un repàs a l'hemeroteca dels darrers cent anys, descobrim com a mínim tres grans epidèmies que afectaren la humanitat de manera global. Entre els anys 1918 i 1919, la grip denominada "espanyola" va provocar una mortalitat mundial de més de cinquanta milions de persones; entre els anys 1957 i 1959, la grip asiàtica va deixar un rastre entre un i quatre milions de morts; i en els anys setanta, la grip de Hong Kong va provocar una quantitat similar de víctimes que l'anterior. Des d'aleshores han canviat molt la manera d'enfocar i tractar aquestes pandèmies, avui en dia estem molt més preparats per afrontar aquestes situacions, les mesures de confinament massiu de la població no havia succeït mai, la ciència ha millorat substancialment i avui disposam de més coneixement i recursos per defensar-nos de la malaltia, prova d'això és que si comparam el nombre d'infectats i la mortalitat de les anteriors amb l'actual, la diferència és abismal. Per tant jo crec que en el moment que els investigadors encertin la vacuna adient, aprendrem a conviure amb aquest virus com ho fem amb molts d'altres que ja són quasi com de la família.

Roberto Aguiló.- Jo crec que per trobar una vacuna trigaran encara molta estona, perquè en realitat no saben tantes coses d'aquest virus, en realitat certeses n'hi ha poques, opinions hi ha totes les que vulguis, però certeses creu-me que hi ha poques. Xerrant amb els metges, durant aquests tres mesos han canviat els protocols d'actuació dins les Unitats de Cuidats Intensius almenys quatre vegades, la qual cosa vol dir que encara no ho tenen gaire clar.

Eduard Mas.- Sí Santi, això que dius és vera, sobre tot aquesta grip espanyola que dèiem de l'any 18 que va matar tanta gent, bé l'any 18 és cert que no hi havia els avanços sanitaris com hi ha ara i tampoc hi va haver un confinament com el decretat ara, jo l'únic que pens, i no vull tenir el tassó mig buit, jo som dels optimistes, però jo crec que el problema està en el fet que la societat actual podria ser que no sigui conscient de tot això, perquè mira l'any 18, malgrat no haver-hi confinament, la gent no es movia tant, no viatjava tant, no hi havia tant de turisme, no hi havia tantes aglomeracions socials de discoteques ni altres coses, mem, la gent vivia, no com ara és evident, a més sortien d'una guerra mundial, hi havia moltes carències, però ara amb tota la informació que tenim, amb tots els avanços sanitaris, clar ara ens pareix que ens lleven llibertat i no es tracta d'això, que ens llevin llibertat, es tracta d'un problema de salut i la gent només pensa en què no pot sortir, no pot viatjar, no pot anar a passejar, no pot anar a una discoteca, que no pot anar a un teatre... doncs això els priva, els lleva vida amb una paraula, jo crec que venen per aquí els tirs, jo crec que s'hauria de tenir més clar això del confinament, jo crec que gràcies en el confinament sa pandèmia actual s'ha frenat, ara clar amb les pressions econòmiques i socials que tenen les autoritats han d'anar obrint, han d'anar amollant, i a mi el que em fa por és que no hi hagi rebrots, que ja hi ha hagut algun, i que la gent no sigui conscient del que pot venir, em pareix que fa falta més informació i més educació sanitària.

Neus Pujol.- Jo crec que això de la vacuna és un problema, però és tot el món que la cerca, no només és la sanitat espanyola, és tot el món que cerca una vacuna i un tractament, jo crec que alguna solució trobaran.

Pere Joan Serna.- Un aspecte d'aquí a Mallorca que em fa por és que els nostres "estimats" hotelers, amb tal de fer duros tots sabem que són capaços del que sigui, el turisme és vital i això ningú ho pot discutir, però el que sí que s'hauria d'intentar és posar unes normes molt rígides a l'hora d'entrar gent que de fora. Jo ja no vull demanar que abans de partir ja els hi hagin fet aquestes proves, que seria l'adequat, a fi que en arribar aquí no haver de rebutjar a ningú, però que la gent que vengués aquí ho fes amb una certa seguretat que no hi ha perill, aquí hem tingut la sort que com vivim a una illa, basta veure l'exemple de Formentera que pràcticament no han tingut res, perquè han estat aïllats, però si comencen a venir milions de persones de fora, de qualsevol manera, sense cap mena de control, en dos dies hi tornarem a ser, el pròxim hivern pot esser horrorós.

Faust Frau.- Pere, pots estar segur que les mides de control es prendran, i com tu dius, allà també s'haurien de prendre, efectivament allà, perquè si quan arriben aquí detecten algú infectat ja pot haver contagiat a tot el passatge, no, no, el control ha de començar en el país d'origen, però a part dels avions, aquí, a Mallorca, també tenim el problema de tots els vaixells, llots, catamarans, barques... que arribaran i vés a saber quin tipus de control podran tenir. Per tant serà complicat, serà un estiu molt complicat.

Eduard Mas.- A mi em pareix que, almenys el meu estat d'optimisme em du a pesar que sí, que és vera que el virus ha arribat per quedar-se entre nosaltres, és vera que haurem d'aprendre a conviure amb ell, però ens haurem de protegir, n'haurem d'aprendre i sobretot nosaltres dins el nostre sector de risc, jo en el que confiï és amb la ciència i m'agradaria confiar també amb la reacció social davant aquestes emergències col·lectives, però clar el que em du a mi a estar tranquil, vaja tranquil, a ser optimista és que, en aquests moments, tota la ciència del món, d'un cap a l'altre, està fent feina, estudiant i investigant per trobar un remei, per treure una vacuna. Jo no sé el que trigaran, però tal volta no serà una vacuna, pot ser un tractament com la Sida, molts de medicaments per mantenir la malaltia controlada i llavors un virus terrible s'ha convertit en una malaltia crònica controlada que no és mortal de necessitat. Jo pens que pot passar el mateix, ja hi ha avanços. És clar que ha costat vides i moltes, més de quatre-centes mil, però les pandèmies venen sense saber com venen, almenys jo no ho sé, i el que hem de ser és conscients i estar atents a les normes sanitàries, prendre mesures i clar, intentar a partir d'ara, amb aquesta "nova normalitat", amb aquesta

reestructuració o amb aquesta reconstrucció establir nous hàbits de vida, ser més prudents, incrementar la higiene, etc. Jo crec que ens anirà bé.

Roberto Aguiló.- Pere Joan, per llevar-te preocupacions, l'opinió que et puc dir, perquè no pareixi una cosa tan pessimista, és que darrerament l'estadística diu que darrerament hi ha menys gent que es mor per aquest tema, això que vol dir? Que el virus, no sé si ve una mica més fluix, però sembla que el més fort era el del principi, en el sentit que el virus el que vol és persistir i si es mor no persisteix, el que vol és contaminar a molta gent i estar dedins viu, no vol morir-se, amb una paraula, i això sembla que pot evolucionar fins que la cosa no sigui tan brutalment negativa com parles.

Pep Henales.- Crec que hem de ser optimistes en el que ve, serà difícil superar aquesta etapa del coronavirus però crec qui si tots posam un poc de part nostra i reflexionam un poc com ha dit en Mateu ens anirà una mica més bé.

Teresa García.- Seguint amb els polítics, a mi m'ha semblat veure que tenen més interès amb els doblers i a estar al costat dels rics que no pas amb la salut de tots els ciutadans, només tenen pressa per obrir fronteres perquè venguin avions carregats de turistes, perquè obrin els hotels, i dels malalts i dels ciutadans que el que hem de procurar de no posar-nos malalts, de tot això no en parlen gaire i a mi això sí que em fa ballar el cap bastant.

Jaume Mir.- Jo he notat a faltar en el debat una cosa que jo he notat pel meu barri, he notat que la gent és més amable, veus famílies que passegen, tres, quatre o cinc persones juntes, famílies que potser no havien sortit plegats mai, pens que les persones ara són més sociables, jo sóc optimista amb el futur.

Santi Hernaiz.- La meva opinió és que els éssers humans hem demostrat sobradament, al llarg de la història, la nostra capacitat d'adaptació i aquesta vegada no crec que sigui una excepció, per tant estic convençut que ens sortirem. Algunes coses canviaran (sempre obligats per les circumstàncies) i altres seguiran més o menys igual, però... l'espècie humana és així!

Eduard Mas.

Neus Pujol.

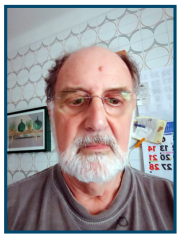
Pere J. Serna

Àngel Zaragoza

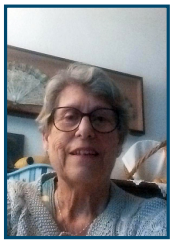
Ventura Vaquer

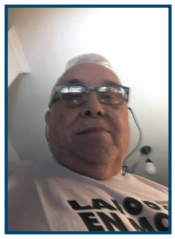
Faust Frau

Roberto Aguiló

Iolanda Trilla

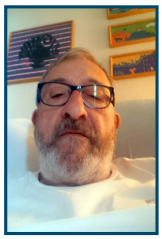
Andreu Mayol

Jaume Mir

Santi Hernaiz

«300»

Embat - Bunyola.

El Butlletí mensual d'avisos de l'Aplec Scout, arriba al número 300 sense interrupció, tot un esdeveniment dins del món del voluntariat i de les associacions sense ànim de lucre de casa nostra. Realment no sé què dir del número 300 per a seguir el tema monogràfic del butlletí, no se m'acut gran cosa, així que m'he posat a cercar coses relacionades i això és el que he trobat.

Tres-cents (300) és el nombre natural que segueix al dos-cents noranta-nou i precedeix al tres-cents un. 300 (CCC) va ser un any de traspàs

Constanti I el Gran (Arxiu Xarxa).

començat en dilluns del calendari julià, en vigor en aquella data. A l'Imperi romà l'any va ser nomenat com "el del consolat de Constantí i Valeri" o, menys comunament, com el 1053 *Ab urbs condita*, sent la seva denominació com 300 posterior de l'Edat mitjana, en establir-se *l'Anno Domini. (Ab Urbs condita AUC)* és una expressió llatina que significa «des de la fundació de la Ciutat» (de Roma). El segle III dC (segle tercer després de Crist) o segle III dC (segle tercer de l'era comuna), va començar l'1 de gener de l'any 201 i va acabar el 31 de desembre del 300. Darrer any del segle III

NGC 300 és una galàxia espiral localitzada en la constel·lació de Sculptor. Es troba a aproximadament 7 milions d'anys llum de distància, formant part del grup de Sculptor.

Glaxia espiral NGC 300 (Arxiu Xarxa).

La novel·la gràfica "300" de Frank Miller basada en la batalla de les Termòpiles. "300" és una pel·lícula estatunidenca èpica d'acció de l'any 2006, dirigida per Zack Snyder. És l'adaptació cinematogràfica de la sèrie limitada de còmics del mateix nom de Frank Miller, la qual relata la Batalla de les Termòpiles. Miller va servir com a productor executiu i consultor. La pel·lícula va ser rodada en la seva majoria amb una tècnica de superposició de croma, per a ajudar a reproduir les imatges del còmic original. La pel·lícula de 300 va popularitzar fa anys la imatge dels rudes espartans i el seu cèlebre crit: «Quin és el vostre ofici? Au, au, au!?»

Els espartans a la batalla de les Termòpiles (Del còmic de F. Miller).

Segons la numerologia, el tres 3, que podem magnificar al 300, va venir a compartir expressió genuïna i sensibilitat amb el món. Necessita connectar-se amb les més profundes emocions. Aquest número està caracteritzat pel seu pragmatisme, és utilitari, sagaç, dinàmic, creatiu, té objectius i els compleix. També és acte-expressiu en molts vessants i amb capacitat comunicativa. És encantador i espontani. Posseeix un gran dinamisme i energia i es comporta com si el seu únic objectiu fos destacar. El conformisme i la rutina són els seus pitjors enemics. Posseeix un gran dinamisme i energia i es comporta com si el seu únic objectiu fos destacar. A vegades, les persones amb el número de destí 3 són absolutament obcecats en les seves intencions, fins al punt de fer qualsevol cosa per aconseguir els seus propòsits. Estimen tot el que els arribi a les mans, el desconegut, l'excitant i els fascina començar sempre de nou. Mai assumirien una postura masclista. El número 3 (tres) representa la Trinitat, la unió del masculí i el femení, i la comunicació que estableix entre els dos. Exterioritza el seu discurs i necessita la mirada del seu entorn social. El número 1 (un) ens afirma individualment, el número 2 (dos) ens fa sentir i ser, i el número 3 (tres) uneix aquestes energies i es manifesta a través de l'expressió personal. Per això, el número 3 (tres) ens ensenya a evolucionar en l'optimisme, a desenvolupar els nostres talents creatius, i la nostra capacitat d'expressivitat.

«El tres-cents»

Eduard Mas - Bunyola.

Sovint, quan es commemoren esdeveniments, se solen emprar xifres, diguem preestablertes, així quan es tracta de casaments diem que als vint-i-cinc són les noces d'argent, als cinquanta les d'or i als setanta-cinc (que n'hi arriben pocs) les de platí.

Si es tracta de gent notòria, es commemoren els cent anys del seu naixement o de la seva mort, també en el cas de guerres i paus, de les conquestes i descobriments se n'arriba a parlar dels cinc-cents.

Sempre les xifres clau, ja ho veieu, 25, 50, 75, també en poden dir un quart de segle, o mig o tres quarts, centenari i en algun cas especial bicentenari i, ja en xifres més grans, de cinc-centè.

Però i del número 300, qui en parla? És que no poden celebrar-se esdeveniments amb aquesta xifra?, no creieu que si per la centena d'anys, coses, noces, descobriments, etc. es fan festes, se n'haurien de fer pels 300 multiplicats per tres?

Si germans, aquest mes de juny sortirà a la llum el número 300 del butlletí d'avisos de l'Aplec Scout, Escoltisme Adult de Mallorca, 300 números consecutius són molts, sobretot quan parlam d'una publicació com la de la nostra associació, petita, feta per autèntics voluntaris i de difusió i abast reduït.

N'estam molt orgullosos i satisfets de mantenir les nostres publicacions gràcies a l'esforç del grup de redacció i a les quotes dels nostres socis sense oblidar les seccions fixes i les col·laboracions esporàdiques que ens regalen els lectors i que resten obertes a tothom.

Si tenim en compte que editam (més o menys) deu butlletins cada any, són trenta anys seguits de publicació.

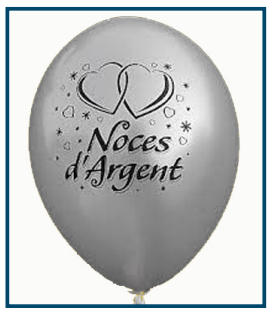

Fins ara hem pogut tirar endavant dues publicacions, el butlletí Noves mensual i la revista Noves anual, la primera té l'objectiu d'avisar les activitats del mes següent i fer la crònica de les passades, la segona ve a ser la memòria de tot el que hem fet durant l'any que hem passat.

Enhorabona a tota la gent implicada, tant als que fan possible l'edició com als qui la llegeixen, moltes gràcies i que sigui per molts d'anys.

Col·labora en el manteniment de l'Aplec, fes-te soci per menys de 2 euros al mes! Quota anual: 20 euros.

Palma , a .... de ..... 20....

Benvolguts amics:

Per la present sol·licit afiliar-me, amb data d'avui, a l'associació **APLEC SCOUT, Escoltisme adult de Mallorca,** amb seu a Palma, carrer Seminari, 4, codi postal 07001.

Signatura

ORDRE al BANC

Senyors:

Agrairé que, fins a nou avís, vulguin atendre amb càrrec al compte indicat els rebuts que siguin presentats per l'Associació **APLEC SCOUT, Escoltisme adult de Mallorca**

Nom i llinatges .....

Carrer o plaça ..... Número ..... Pis .....

Població ..... Municipi ..... Codi postal .....

DNI o NIF ..... Telèfon ..... Mòbil .....

Adreça electrònica .....

Banc o caixa

Data *Signatura*

Aplec Scout, escoltisme adult de Mallorca
Carrer Seminari, 4 - 07001 Palma - junta@aplecscout.org

Retallar per la línia de punts i enviar per correu ordinari.

«El lleure educatiu es posa la mascareta per salvar l'estiu»

Analitzem l'impacte de la crisi de la Covid-19 sobre el sector aquesta temporada estiuenca des del punt de vista de les empreses, les entitats basades en el voluntariat i la Secretaria d'Infància, Adolescència i Joventut de la Generalitat.

Amb l'estiu arriba una de les temporades més activitat del sector del lleure educatiu. Casals, colònies, campaments, rutes, camps de treball, empreses privades i entitats basades en el voluntariat, com els caus i els esplais, encaren un dels moments clau de l'any. Aquest cop, però, amb la preocupació afegida de l'impacte de la crisi de la Covid-19.
Descartada la hipòtesi que no es puguin realitzar aquestes activitats, els esforços es concentren ara en adaptar-les a les exigències sanitàries perdent el mínim de qualitat pedagogia i de les característiques pròpies d'aquest model educatiu.

"Es podran fer les activitats, però no es faran exactament de la mateixa manera. Encara estem en una

situació d'emergència", reconeix la secretària d'Infància, Adolescència i Joventut de Catalunya, Georgina Oliva, que afegeix que es prendran mesures a partir de les recomanacions sanitàries que van "des d'utilitzar mascaretes o mantenir uns nous hàbits d'higiene i distanciament físic diferents de la resta d'estius".

Preocupació

Quan a principis de mes el PROCICAT (Pla Territorial de Protecció Civil de Catalunya) feia públic el document marc sobre el qual s'haurien de regir les activitats, el conjunt del sector va posar el crit en el cel. Després de setmanes de feina per concretar les dinàmiques que es proposen a les realitats concretes, els ànims s'han apaivagat.

"En un primer moment aquestes mesures van ser molt xocants. Canvia molt el tipus de campaments que fem", explica Laura Panicot, comissaria general de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, entitat que agrupa bona part dels caus del Principat. Després de les reunions i el treball de les darreres setmanes amb l'administració, la perspectiva ha canviat. "Ens van dir que no patíssim, que buscarien solucions. Hem fet reunions i entre tots hem construït el document final", explica mentre detalla que ara mateix l'entitat ha aturat tota l'activitat i se centra a preparar l'estiu. La preocupació ara "és adaptar la nostra activitat al que se'ns proposa", encara que les mesures "són complicades d'assumir". Especialment, diu, "el distanciament social".

Aquesta preocupació la comparteixen també des de l'ACELLEC (Associació Catalana d'Empreses de Lleure de l'Educació i la Cultura). El seu portaveu, Pep Montes, argumenta que si bé les mesures "són necessàries per garantir i assegurar que no propaguem la Covid-19", a la vegada "suposen una dificultat seriosa per la realització de l'activitat". En concret, creu que les mesures afecten punts essencials del lleure educatiu com "el treball en comunitat o la convivència, que són elements que no són opcionals quan parlem del lleure. Les mesures de distanciament físic van en contra d'aquesta lògica".

És per això que Montes reclama que les mesures s'apliquin des de la flexibilitat. Assenyala que els protocols que concreten el marc general i que s'han de fer públics en els següents dies, segons ha informat EL TEMPS la Secretaria d'Infància, Adolescència i Joventut, "ja van

en aquesta direcció" i "incorporen un grau de raonabilitat. No diu que els infants han d'estar a dos metres tots els minuts del món".

Grups reduïts

Oliva explica que el que s'ha aprovat en aquests protocols específics és el marc bàsic per a cada tipologia d'activitat. Per exemple, amb la introducció d'elements com la mascareta, que serà "obligatòria quan la distància física no és possible, com quan s'ha de fer la cura d'un nen o anem en una furgoneta". Per la resta d'activitat, diu, "no és recomanable, especialment en petits".

Una de les prioritats que es detallen des de la Secretaria d'Infància, Adolescència i Joventut i el Departament de Salut serà garantir

la traçabilitat dels grups d'infants per poder aïllar-los àgilment en cas de contagi. A la pràctica, això es traduirà en el fet que s'estipularan grups de convivència de màxim 10 infants que sempre tindran els mateixos educadors.

Malgrat acceptar-la, des del sector no s'obvien les dificultats que planteja aquesta qüestió. Des de la vessant empresarial preocupa que això pugui encarir costos. Montes detalla que la separació de grups de deu infants "en molts casos pot implicar la utilització d'espais diferents dels habituals. Això farà que potser cal algun monitor més i això provocarà algun tipus d'encariment. Hem demanat al Govern que, en mesura del possible, destini una part a subvencionar les activitats perquè puguin tenir un preu assequible i facilitar l'accés de les famílies".

Aquesta preocupació pels espais la comparteixen també des de Minyons. Laura Panicot veu positiu que els protocols permetin utilitzar poliesportius i escoles per fer campaments, cosa no permesa fins ara, i explica que seria d'agrair si des de les institucions "ens poguessin donar un cop de mà amb infraestructures com carpes grans o pavellons com els de la Creu Roja per dormir a dins, perquè amb tendes és difícil mantenir les distàncies".

Les noves necessitats materials derivades de les mesures de seguretat són un dels focus de treball de la Secretaria d'Infància, Adolescència i Joventut. Oliva explica que "en aquests moments estem analitzant els elements que poden generar sobre cost i mirar com podem, de forma corresponsable, fer-hi front". Afegeix, a més que a aquest sobre cost "en cap cas ha de repercutir en les famílies". Panicot, de fet, demana que "des del govern s'impulsi una línia de beques perquè tots infants puguin anar de campaments".

Cal recordar que un informe del Síndic de Greuges de novembre de 2014 ja avisava que, sense necessitat de situacions excepcionals com l'actual, l'accés al lleure educatiu és factor important de desigualtat entre infants i joves.

Higiene

Entre les qüestions que poden incrementar el cost econòmic, hi ha les derivades de les mesures sanitàries en productes de neteja i protecció.
Oliva pensa que caldrà prestar més atenció a la desinfecció dels espais i tota la reestructuració organitzativa que se'n deriva. També que caldrà aplicar mesures que poden anar des del "control personalitzat de l'estat de salut i uns protocols més estrictes d'higiene" al fet que els infants es puguin portar de casa tot aquell material -per exemple per menjar- de casa. "Tots els instruments d'ús compartit requeriran un major esforç de desinfecció", detalla la directora general de Joventut.

Altres canvis seran, per exemple, el fet que els infants i joves no podran participar, com passa normalment en algunes d'aquestes activitats, de l'elaboració del menjar i caldrà que hi hagi un servei d'intendència que no interactuï amb la resta de participants en l'activitat.

També s'introduirà la figura del responsable de seguretat i higiene, que haurà de vetllar pel compliment dels protocols. Aquestes persones rebran una formació específica en línia abans dels campaments. També es preveu que hi pugui haver una formació complementaria per a la resta d'educadors, tot i que encara no està concretada.

Seguretat

Un dels aspectes que preocupen és la manera com es garantirà aquesta seguretat i el balanç de riscos a assumir per part dels educadors.

"Estem treballant en com han de ser les inspeccions i els elements innovadors a vetllar. Ho estem fent des de la perspectiva de la confiança i de la corresponsabilitat, no tant des de l'acció punitiva", relata Oliva. Detalla que estan "treballant per desresponsabilitzar al màxim els monitors". Per fer-ho, comenta, s'inclouen elements com un certificat de responsabilitat que hauran de firmar les famílies on hauran de declarar que els infants i joves i els seus contactes estan sans. "Hem de treballar des del moment zero amb les famílies. Jo com a mare puc creure que el meu fill ha de tenir lleure i n'assumesc les responsabilitats i les conseqüències. Són els mateixos riscos que si el port a comprar o a la piscina".

Montes, de l'Associació Catalana d'Empreses de Lleure de l'Educació i la Cultura, demana no posar massa l'accent sobre aquesta qüestió i es mostra preocupat perquè "sabent com van les xarxes socials, qualsevol imatge d'un casal amb dos nens junts pot generar molt rebombori. Les cases de colònies i els casals seran segures, no hi haurà ningú que vetlli amb més intensitat. Però, si posem molt focus públic en això, generem un ambient que acumula una pressió sobre els equips de monitors i les entitats fora de mida". Normalitat?

Amb totes aquestes mesures, serà difícil que el lleure educatiu pugui parlar de normalitat aquest estiu.
No obstant això, des de l'escoltisme, Laura Panicot afirma que "la qualitat creiem que sí que la podrem garantir", encara que estan transmetent als caps [nom que reben els educadors dins dels caus] que "els campaments d'aquest any no seran iguals com els que hem viscut fins ara". No sap, però, si podran mantenir el nombre de campaments habituals.

"Creiem que n'hi haurà algun menys. Els caps són els responsables de decidir, però ara per ara no sabem de cap agrupament que els hagi anul·lat del tot", concreta. Per ara, diu, des de l'entitat s'ha creat una comissió que funciona des de l'inici de la crisi sanitària per treballar maneres d'afrontar-la. També pel que fa al post confinament, on Panicot detalla que s'ha pensat en "com tornarem i com treballarem tota la part emocional".

Des del punt de vista de les empreses de lleure educatiu, Pep Montes no descarta que hi hagi una baixada d'inscripcions perquè les famílies prefereixin evitar riscos i que la normativa redueixi la capacitat d'assumir infants i joves de les cases de colònies. Aclareix, doncs, que el sector necessita "eliminar incerteses. Muntar les activitats requereix temps i preparació. Com més tardes a tenir la certesa, més difícil es fa el desplegament de les activitats", demana.

Georgina Oliva reconeix que serà complex per les entitats aplicar aquests protocols. No obstant això, proposa intentar potenciar i adaptar les eines pedagògiques per fer-hi front. "L'educació en el lleure és important pel foment de persones crítiques, de la solidaritat, del compromís, del respecte a la natura. Proposem que ara tingui un plus, l'acompanyament emocional dels infants en la situació de la Covid". Creu, doncs, que els monitors hauran d'estar preparats per "dialogar amb els nens del que han sentit en confinament i per treballar el dol. També per detectar situacions de vulnerabilitat després de tres mesos dels infants dins de casa".

Tot serà poc per tombar les dificultats que planteja l'actual crisi sanitària. Tanmateix, el sector sembla disposat a posar-se la mascareta i arromangar-se.

Publicat originalment a El Temps 23.05.2020.

MANIFEST EN FAVOR DE L'OCI I EL TEMPS LLIURE EDUCATIU PER INFANTS I JOVES

Les sota signants, entitats de lleure educatiu sense afany de lucre amb dècades d'experiència acumulada a les Illes Balears, volem exposar públicament la situació detectada fruit de la realitat que viuen els infants, joves i famílies de la nostra comunitat, després de gairebé dos mesos confinades i confinats a casa a causa de la situació generada per la COVID 19: aïllament social, manca d'activitat física, necessitat d'acompanyament emocional fruit de les incerteses, etc.

Per aquests motius, demanem que es prenguin les següents mesures per tal de poder garantir unes activitats de lleure segures i de qualitat aquest estiu:

1. És necessari que aquest estiu es reprenguin les activitats d'oci i temps lliure per tal de poder garantir aquest dret als infants, joves i les seves famílies.

2. Establir mecanismes per facilitar beques i recursos d'accés a infants en situació de vulnerabilitat a les activitats de lleure socioeducatives que s'estan planificant aquest estiu.

3. Les administracions han de facilitar l'obertura d'infraestructures, públiques o concertades, per tal de comptar amb suficients espais que ens donin garanties de seguretat per desenvolupar les activitats, tant pels infants com pels equips de les entitats de lleure.

4. Mesures específiques per instal·lacions que permetin activitats amb pernoctacions, com són els campaments. És una realitat la greu mancança d'existències d'aquest tipus d'instal·lacions o llocs i que, a més, molt probablement es veurà reduïda la seva capacitat. Proposem per exemple, facilitar acords amb establiments hotelers o altres, que no obriran per la situació actual.

5. Accions de reforç en la neteja i desinfecció dels equipaments que s'utilitzin aquest estiu, lliurant recursos (materials, humans...,) per a poder fer-ho seguint les pautes sanitàries que s'estableixin.

6. Acordar mesures provisionals a la normativa d'activitats de temps lliure infantil i juvenil per poder donar resposta a aquesta situació excepcional. Per exemple, permetent que el que fins ara era una activitat amb sol director o directora, i per motius de seguretat s'hagi de dividir en espais propers, pugui continuar amb un únic director o directora.

7. Establir espais de diàleg entre les entitats de lleure i l'administració pública competent.

Des del nostre coneixement del territori, municipis i barriades, i a partir del vincle que mantenim amb infants i famílies, hem detectat situacions preocupants:

1. Augment considerable de les famílies amb vulnerabilitat, produïda principalment per la incertesa laboral, la manca de recursos econòmics i l'aïllament tecnològic, especialment, de les famílies amb antecedents de situació de risc.

2. La necessitat del nucli familiar de poder desenvolupar activitats a l'aire lliure. En aquest punt, es detecten dues línies de treball que es troben connectades entre sí: poder retornar a la vida al carrer i poder fer activitats d'oci i temps lliure educatiu, pensades i adaptades a cada col·lectiu i territori.

3. Infants i adolescents han perdut l'espai de joc col·lectiu com a eina d'expressió corporal i de relació amb altres, aspecte d'especial importància en l'adolescència, ja que és l'etapa on es creen i consoliden aquestes xarxes de relacions.

Com a entitats d'educació en el lleure, ens trobam amb la incertesa de com podrem continuar aquest estiu amb els nostres projectes educatiu i línies pedagògiques, en especial el vessant d'acompanyament emocional.

És important destacar que durant tot el període de confinament han estat molt poques, gairebé inexistents, les mesures que s'han pres que hagin tingut en compte la infància i l'adolescència: fins a finals d'abril no es varen regular les sortides al carrer.

Cal recordar que "Els estats membres reconeixem el dret de l'infant al descans i a l'esplai, al joc i a les activitats recreatives pròpies de la seva edat (...) i han d'afavorir oportunitats en condicions d'igualtat, de participar en la vida cultural, artístiques, recreatives i de lleure" (Article 31 de la Convenció dels Drets dels Infants). En l'àmbit de les Illes Balears, el dret al lleure i a l'esport així com l'obligació de les administracions públiques de promoure formes alternatives de lleure, es concreta a l'article 44 de la Llei 9/2019, de 19 de febrer, de l'atenció i els drets de la infància i l'adolescència de les Illes Balears.

Palma de Mallorca a 8 de maig de 2020.

Signen el manifest:

Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca, Espiral Serveis Joventut, Club d'Esplai Utopia-Jovent, Esplai Jovent, Consell de Joventut de les Illes Balears; MCECC - GDEM; ASDE Scouts de Balears; AMÉS, Son Oliva Esplai, Sa Llosa Petita, Club d'Esplai Fent Camí Jovent.

mallorca
aire, mar, terra

La barca ens parla dels anys que el padrí porta a l'espatlla mentre el sol l'acarona les arrugues de la cara.

imatges: mateu barceló
paraules: jeroni fito

Secció conduïda per Faust Frau

Els nostres costums i tradicions

Aquest mes hem de fer un tast dels mesos juliol i agost, l'espai no és massa i serà per tan curtet.

JULIOL

El mes de juliol la calor es deixa sentir amb intensitat i no convida a grans activitats, però les garbes són a l'era i cal batre-les, però com hem dit fa massa calor per parlar de feina.

Parlarem de Sant Cristòfol.

A Mallorca se celebrava un misteri de Sant Cristòfol, del qual s'ha conservat la consueta i el text.

Hi intervenien, a més del sant cananeu, el rei Dagne; un sacerdot gentil; el dimoni; un ermità, amb barba; el germà Taleca, que feia de graciós; la Carn, que actuava de dama; el món, de galant; dos ministres; soldats i un àngel.

Segons resultava, el rei i la dama eren seguidors de Júpiter.

El rei diu que se li ha presentat un forcívol cananeu, que sembla una muntanya vivent, el qual cerca el major senyor, i que ell l'ha nomenat general.

Cristòfol cercant el major senyor, el cananeu invoca si segueix el diable, però aquest troba una creu i cau a terra.

El sant li pregunta qui l'ha vençut.

El diable respon que Jesús.

L'Ermità aconsella al sant que passi els vianants de l'una part a l'altre del riu.

Se li presenta Jesús nin; el passa-rius li pregunta com es diu, i l'Infant li respons que Emmanuel.

Mentre el porta al damunt diu que no pot sostenir tant de pes, i rep el nom de Cristòfol.

L'Infant desapareix volant.

El Sant és planta davant el rei, del sacerdot i de les dames i pega els ídols amb una crossa. L'empresonen.

Les dues dames demanen ser batejades.

El rei, enfurismat, mana que engeguin sagetes al sant, però no li fan res, i una de les sagetes fereix el rei.

Tracten de tallar la testa del sant, i es desencadena una tempestat.

Davant aquest miracle, es converteixen el rei i els sacerdots.

AGOST

Del mes d'agost que podem dir? Moltes coses, però el director del butlletí diu que no hi ha espai.

És un mes de molta calor i tempestes.

A Mallorca es creia que les tempestes les congriaven ses bubotes, és a dir, els fantasmes, nom que es donava a les nuvolades negres i bigarrades.

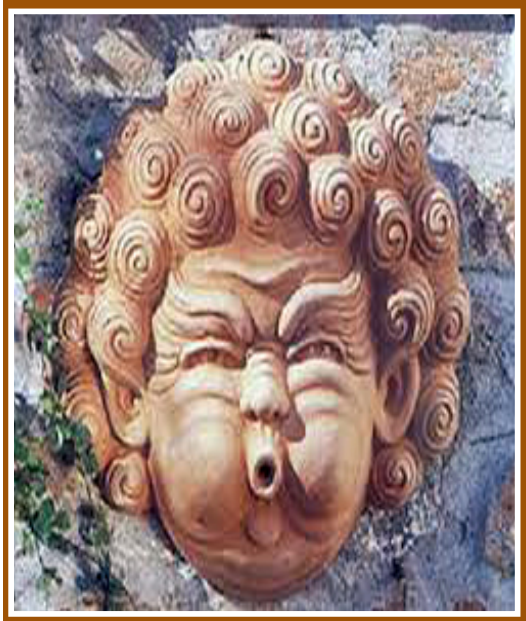

A Selva creien que el migjorn i la tramuntana eren un matrimoni que es va separar i que ell va tirar cap al Garbí i ella cap al nord. Els deien Bagarràs i Barragassa, si s'emboliquen i fan esgarrapades es desencadena un temporal molt fort.

Així com hi havia bruixots congriadors de pedregades, també ni havia que posseïen la facultat de desfer tempestes i de tancar els núvols servint-se de pràctiques i d'oracions conjugatives de caràcter màgic.

Per acabar uns refranys:

Si vols tenir un bon most,
cava la vinya a l'agost.

L'agost és aquí?,
l'ametlla a collir.

Pluja d'agost,
molt bé va
a la figa de moro
i a la de cristià.

Res més amics, que tingueu un bon estiu, vius i amb mascareta i ens retrobarem, si Déu vol, el mes de setembre.

Secció conduïda per Pere J. Serna

Els nostres carrers

Sí teniu curiositat o consultes a fer, escriviu a: noves@aplecscout.org.

CARRERS TRES-CENTS

Fins al 21 de maig de 1973, com aquell que diu fa dos dies, hi havia a Palma el **carrer 300**. Es tracta d'un carrer sense sortida als terrenys del Rafal Nou amb entrada pel camí Salard, i a partir de la dita data va ser imposat amb la forma de *"Pasaje del Editor Prats".* El personatge que dóna nom al carrer (Mallorca segle XV) va ser un poeta i eclesiàstic que juntament amb Bartomeu Caldentey va fundar una escola d'humanistes a Palma i després a Miramar, així com la primera impremta que funcionà a l'illa.

També tenim un carrer a Ciutat que actualment mesura **tres-cents** metres de longitud, car antigament era molt més llarg, es tracta del **carrer de Sant Jaume**.

Abans de l'obertura de la plaça de les Tortugues, a mitjans del segle XX, el carrer de Sant Jaume començava en el Born i en el segle XVII acabava, ben dret, a la plaça de la Porta de Jesús o, si voleu, a la Rambla, ja que les monges de Santa Magdalena engrandiren l'església i el convent agafant el tros del carrer que tenien davant així com la illeta que hi havia entre aquest i el carrer de Jardí Botànic.

Convent de Santa Magdalena.

Ha estat un carrer de residència de la noblesa de Canavall, per la qual cosa se'l coneixia de vegades com al "Carrer dels Senyors".

Agafa el nom de l'església de Sant Jaume, una de les quatre parròquies inicials de la ciutat, creada el 1236 i és la primera església construïda a Palma de nova planta. La seva erecció es va fer sota la protecció dels reis Jaume I i Jaume II, dels quals agafa el nom. Temple gòtic a l'interior i portal barroc del segle XVII.

Font: "Els carrers de Palma. Toponímia i patrimoni de la ciutat" de Gabriel Bibiloni.

Per a més informació o per l'adquisició d'exemplars (a les llibreries està exhaurit) enllaçar amb http://bibiloni.cat/palma

Secció conduïda per Pere J. Serna

Els nostres carrers

Sí teniu curiositat o consultes a fer, escriviu a: noves@aplecscout.org.

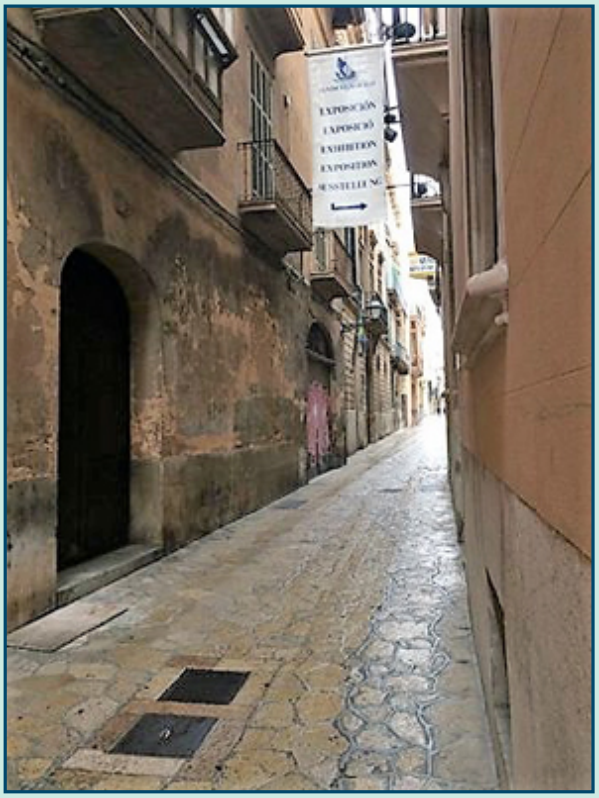

Carrer de Sant Jaume.

Els tres-cents metres estan molt ben aprofitats, ja que aquest és un carrer amb casals de gran rellevància, per desgràcia alguns d'ells ja desapareguts.

nombre 2 hi havia Can Puig del Rellotge (a la façana del Born tenia un rellotge de sol), dit així per a diferenciar-lo de l'altra Can Puig de la plaça de les Tortugues. La casa va ser destruïda per aixecar l'edifici actual que alberga els magatzems C&A.

- En el nombre 3 hi ha Can Ferrandell, dit també Can Maroto, i l'any 1954 la casa va ser reformada per a destinar-la a ús turístic, avui Hotel Born.

- E n el nombre 4 tenim Can Rutlan o Can San Simon Menor, del marquès del Reguer, família Amar de Montaner propietària també de Can Balaguer del carrer Unió. Va ser reformada després d'enderrocar l'edifici l'any 1880 i actualment és la seu de la Fundació Barceló.

- En el nombre 6 hi ha Can Cotoner, marquesos d'Ariany i altres, sobre la porta podem veure un relleu amb l'escut d'aquest llinatge.

- En el nombre 7 trobam Cal Comte de San Simon i que abans va pertànyer als Orlandis que per matrimoni de Josefina Orlandis amb Louis de Saint-Simon va canviar de nom. Va ser reconstruïda a mitjans del segle XIX.

- En el nombre 11 hi ha Can Tacón, que fou de la família Gual Desmur des del segle XVI, deu el nom a Miguel Tacón y Rosique, duc de la Unión de Cuba, que fou capità general de Mallorca a mitjans del segle XIX, destaca a la dreta de la façana una finestra coronella de tres arcs i dues columnetes.

- En el nombre 17 hi ha Can Torrella que fou una poderosa família vinguda amb la Conquesta. Entre els seus membres destaquen el primer Bisbe de Mallorca, Ramon de Torrella, el gran magnat Bernat de Torrella, més conegut com a Bernat de Santaeugènia, i el seu germà, el conqueridor d'Eivissa, Guillem de Torrella, més conegut com a Guillem de Montgrí. Va ser reformada el 1860 amb la construcció d'una impactant façana neoclàssica i durant la dècada de 1970 la casa va ser enderrocada, excepte la façana, construint un edifici modern.

Font: "Els carrers de Palma. Toponímia i patrimoni de la ciutat" de Gabriel Bibiloni.

Per a més informació o per l'adquisició d'exemplars (a les llibreries està exhaurit) enllaçar amb http://bibiloni.cat/palma

"My Way"

És una cançó popular adaptada a l'anglès per Paul Anka el 1969 basada en la cançó francesa de 1967 "Comme d'habitude", amb música escrita per Claude François i Jacques Revaux i lletra del mateix François i de Gilles Thibaut.

La versió en anglès només manté la melodia de la cançó, ja que la lletra fou reescrita per Paul Anka i és totalment diferent de l'original en francès.

La primera interpretació de Frank Sinatra en el disc My Way és de l'any 1969. La cançó My Way es convertí en peça principal a causa de la fama de Sinatra, encara que a la seva estrena no va aconseguir una bona posició a les llistes de venda.

La identificació de la cançó amb Sinatra es va enfortir amb el pas dels anys, fins que la cançó es transforma en una mena de símbol cultural arreu del món.

La lletra parla d'un home gran, que veu a prop el seu final, que mira satisfet el pas de la seva vida mentre ho va contant a un amic que té a la vora. La personalitat d'aquest home és forta, confiada i determinant, que fa el que sent i diu el que pensa, que no s'ha atemorit dels reptes que la vida l'hi ha presentat i que els ha sabut resoldre "a la seva manera" és l'expressió que es va repetint a la tornada de la cançó.

Al final veu com ha transcorregut la seva vida, és feliç de com ha anat i de què ha aconseguit i, així mateix es penedeix de certes coses però acaba amb una actitud optimista de la seva existència.

La primera versió en castellà fou gravada per Estela Raval (veu femenina de "Los Cinco Latinos) al seu primer disc com a solista el 1970 titulant-la "A mi modo".

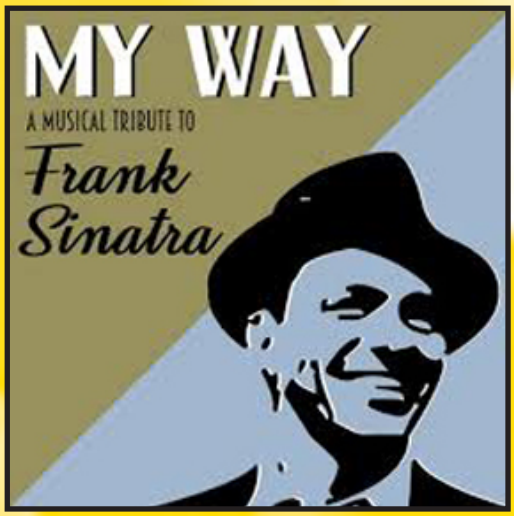

Escolteu aquí My Way:

https://www.youtube.com/watch?v=qQzdAsjWGPg la versió de Frank Sinatra.

"My Way"

And now, the end is near,
And so I face the final curtain.
My friend, I'll say it clear,
I'll state my case, of which I'm certain.
I've lived a life that's full,
I've travelled each and every
highway.
And more, much more than this,
I did it my way.

Regrets, I've had a few
But then again,
Too few to mention.
I did what I had to do
And saw it through without exemption.
I planned each charted course,
Each careful step along the byway.
And more, much more than this,
I did it my way.

Yes, there were times,
I'm sure you knew,
When I bit off
More than I could chew.
But through it all,
When there was doubt,
I ate it up and spit it out.
I faced it all and I stood tall,
And did it my way.

I've loved, I've laughed and cried.
I've had my fill, my share of
losing.
And now, as tears subside,
I find it all so amusing
To think I did all that.
And may I say, not in a shy way,
'Oh, no, oh, no, not me,
I did it my way'.

For what is a man,
What has he got?
If not himself, then he has naught.
To say the things he truly feels
And not the words of one who kneels.
The record shows I took
the blows
And did it my way.
My Way...

"A la meva manera"

I ara, la fi és a prop,
I doncs m'enfront a l'acte final.
Amic meu, ho diré clar,
T'exposaré el meu cas, del qual estic segur.
He viscut una vida plena,
He recorregut totes i cadascuna de les
autopistes.
I més, molt més que això,
Ho he fet a la meva manera

Penediments, n'he tingut alguns,
Però un altre cop,
Massa pocs per fer-ne esment.
He fet el que calia
I ho he observat sense excepcions.
He planejat cada programa d'acció,
Cada acurat pas al llarg del camí.
I més, molt més que això,
Ho he fet a la meva manera.

Sí, va haver-hi vegades,
Suposo que ho saps,
Que vaig mossegar
Més del que podia mastegar.
Però amb tot plegat,
Quan hi va haver dubtes,
M'ho vaig menjar i ho vaig escopir.
Ho vaig afrontar tot i vaig aguantar el cop,
I ho vaig fer a la meva manera.

He estimat, he rigut i plorat.
He quedat fart, i amb la meva part de
pèrdues.
Però ara, quan les llàgrimes cedeixen,
Ho trob tot ben divertit
Pensar que he fet tot això.
I ho puc dir sense vergonya,
"Oh, no, no pas jo,
jo ho he fet a la meva manera".

Perquè què és un home,
Que és el que ha aconseguit?
Si no a si mateix, llavors no té res.
Dir les coses que realment sent
I no les paraules de qui s'agenolla.
La meva història mostra que he entomat
els cops
I ho he fet a la meva manera. A la meva
manera...

Mes de setembre 2020

«MALGRAT LA NOVA NORMALITAT, ENGUANY NO CELEBRAREM EL TRADICIONAL SOPAR D'ESTIU

NI LA REUNIÓ EXTRAORDINÀRIA DE LA JUNTA DIRECTIVA A COSTITX»

BON ESTIU I SALUT PER A TOTES I TOTS

Setembre

Dia 14 dilluns: Reunió de Junta.

Hora: 18,00.
Lloc: Secretaria, carrer Seminari 5 de Palma.

Sopa de lletres

P	M	D	V	V	R	V	F	A	E	A	W	M	P
E	X	C	P	A	U	B	R	U	I	X	O	L	A
X	M	A	I	G	T	K	O	U	V	M	N	N	L
S	C	M	O	R	E	F	D	A	I	N	E	S	E
C	A	P	N	U	S	T	E	R	T	U	L	I	A
A	N	A	E	P	X	T	F	U	L	A	R	D	O
R	Ç	M	R	A	J	B	B	R	F	K	D	Z	C
M	O	E	S	M	O	T	X	I	L	L	A	P	A
A	N	N	D	E	X	P	V	R	C	P	A	Q	P
N	E	T	N	N	T	H	P	X	S	M	T	X	E
Y	R	L	E	T	A	A	P	L	E	C	G	U	L
O	S	L	L	O	B	A	T	O	N	S	T	P	I
L	T	J	F	A	R	M	A	C	I	O	L	A	N
A	Y	S	R	A	N	G	E	R	S	U	F	F	A

AGRUPAMENT
BRUIXOLA
CANÇONERS
CARMANYOLA
FARMACIOLA
LLOBATONS
PIONERS
RUTES
APLEC
CAMPAMENT
CAPELINA
DAINES
FULARD
MOTXILLA
RANGERS
TERTULIA